

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Velemanem v právní věci žalobkyně **SECUREX, s.r.o.**, se sídlem v Praze 5, Vratičové 277/11, IČ 26695570, proti žalované **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradské 16, o zaplacení 12.351.287,- Kč s úroky z prodlení, t a k t o :

- I** Zamítá se žaloba o zaplacení částky 12.351.287,- Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení z této částky za dobu od 12. 12. 2011 do zaplacení.
- II** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se v řízení domáhala po žalované zaplacení ve výroku uvedené částky jako právní nástupkyně původního žalobce RNDr. Ing. Petera Kozmy, DrSc., kterému byla způsobena škoda nesprávným úředním postupem Policie České republiky, která při domovní prohlídce 7. 11. 2008 zabavila žalobci účetnictví, které mu však nikdy nevrátila,

v důsledku čehož žalobce nemohl uplatnit u správce daně nárok na vrácení DPH ve výši 2.707.753,- Kč, což spolu s úroky z prodlení činí částku 3.487.220,- Kč a dále mu tím byla způsobena ztráta v podnikání ve výši 8.870.067,- Kč.

Žalovaná ke své obraně uvedla, že nezjistila, že by v průběhu domovní prohlídky konané dne 7. 11. 2008 na adrese [REDAKCE] bylo zabaveno účetnictví žalobce, nebyl tudíž shledán tvrzený nesprávný úřední postup, sporována byla rovněž příčinná souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody, která rovněž nebyla žalobcem nijak doložena.

Z listiny datované 14. 10. 2009 adresované žalobci vrchní komisařkou kapitánkou Mgr. Hanou Seibertovou vyplývá, že policejní orgán nemá k dispozici účetnictví podnikající fyzické osobě RNDr. Ing. Petera Kozmy, DrSc., pročež mu nemůže vyhovět v žádosti o vrácení účetnictví a současně upozornila na možnost vyzvednutí listinných materiálů a PC, které policejnímu orgánu na základě výzvy dne 7. 11. 2008 vydal s tím, že se jedná právě o účetní evidenci společnosti [REDAKCE] podnikající fyzické osobě RNDr. Ing. Peter Kozma, DrSc. a společnosti [REDAKCE] za některá z uvedených období, což se ukázalo jako nepravdivé a dodnes si tyto listinné materiály a PC nepřevzal, ačkoli k tomu byl několikrát opakovaně vyzýván. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 7. 11. 2008 vyplývá, že tato byla provedena jako neodkladný a neopakovatelný úkon, neboť policejní orgán měl důvod nebezpečí zmaření, zničení či ztráty důkazů – kompletního a nezkresleného účetnictví a účetních dokladů daňového subjektu RNDr. Ing. Petera Kozmy, DrSc. Doktor Kozma v předchozím výsledku uvedl, že dobrovolně vydává polici, co chce, vše co zde najde, si může vzít a dále se k věci již vyjadřovat nebude. Protokol o provedení domovní prohlídky nepodepsal. V položkách 1 – 29 je uveden seznam vydávaných věcí.

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle § 7 odst. 1 zákona právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle § 8 odst. 1 zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinností učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinností učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem („o.z.“). Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

Ačkoli byl žalobce soudem opakovaně upozorňován na povinnost tvrzení a povinnost důkazní ohledně vzniku škody v příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody, a to jak písemně, tak při jednání soudu konaném dne 11. 6. 2014, je soud nucen konstatovat, že žalobce nesplnil povinnost tvrzení, byť jen v minimálním rozsahu, a to u žádné z podmínek odpovědnosti státu za škodu, jímž je nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi nimi. Ze žalobcových tvrzení není jasné, jak škoda vznikla, z čeho se skládá, jak žalobce k jejímu vyčíslení dospěl a jakou má vazbu na konkrétní doklady, které měly být dle žalobce policií ztraceny, když tyto doklady ani nejsou označeny, pouze je obecně tvrzeno, že policie má v držení nyní něco jiného, než žalobce vydal, aniž by žalobce tvrdil konkrétní skutečnosti týkající se údajně ztracených dokladů a jejich vazby na vznik škody, která je tvrzena jen velmi obecně. Jedná se tudíž pouze o hypotézy bez jakéhokoliv skutkového základu.

Pro nesplnění povinnosti tvrzení musel soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a contrario, neboť procesně úspěšné žalované žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í: Odvolání proti tomuto rozsudku lze podat k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2 do patnácti dnů od jeho doručení.

V Praze dne 11. června 2014

JUDr. Petr Veleman, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Procházková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Liškové a soudců JUDr. Ivana Kratochvíla a JUDr. Hany Čvančarové ve věci žalobkyně : **SECUREX, s.r.o.**, IČ : 26695570, se sídlem Praha 5, Vratičové 277/11, proti žalované : **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení 12,351.287 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 11. června 2014, č.j. 22 C 169/2012 – 103,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **p o t v r z u j e**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Soud I. stupně shora označeným rozsudkem zamítl žalobu o zaplacení částky 12,351.287 Kč s příslušenstvím (výrok I.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Podle jeho odůvodnění se žalobkyně v řízení domáhala proti žalované zaplacení ve výroku uvedené částky jako právní nástupkyně původního žalobce RNDr. Ing. Petera Kozmy, DrSc., kterému měla být způsobena škoda nesprávným úředním postupem Policie České republiky, která při domovní prohlídce 7. 11. 2008 zabavila žalobci účetnictví, které mu však nikdy nevrátila, v důsledku čehož žalobce nemohl uplatnit u správce daně nárok na vrácení DPH ve výši 2.707.753 Kč, což spolu s úroky z prodlení činí částku

3.487.220 Kč a dále mu tím byla způsobena ztráta v podnikání ve výši 8.870.067 Kč. Žalovaná ke své obraně uvedla, že nezjistila, že by v průběhu domovní prohlídky konané dne 7. 11. 2008 na adrese [redacted] bylo zabaveno účetnictví žalobce, nebyl tudíž shledán tvrzený nesprávný úřední postup, sporována byla rovněž příčinná souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody, která rovněž nebyla žalobcem nijak doložena. Po právní stránce soud věc posoudil podle zák. č. 82/1998 Sb. a uzavřel, že ačkoli byl žalobce soudem opakovaně upozorňován na povinnost tvrzení a povinnost důkazní ohledně vzniku škody v příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody a to jak písemně, tak při jednání soudu konaném dne 11. 6. 2014, soud konstatoval, že žalobce nesplnil povinnost tvrzení, byť jen v minimálním rozsahu, a to u žádné z podmínek odpovědnosti státu za škodu, jímž je nesprávný úřední postup či nezákonné rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi nimi. Ze žalobcových tvrzení není jasné, jak škoda vznikla, z čeho se skládá, jak žalobce k jejímu vyčíslení dospěl a jakou má vazbu na konkrétní doklady, které měly být dle žalobce policií ztraceny, když tyto doklady ani nejsou označeny, pouze je obecně tvrzeno, že policie má v držení nyní něco jiného, než původní žalobce vydal, aniž by tvrdil konkrétní skutečnosti týkající se údajně ztracených dokladů a jejich vazby na vznik škody, která je tvrzena jen velmi obecně. Jedná se tudíž pouze o hypotézy bez jakéhokoliv skutkového základu. Pro nesplnění povinnosti tvrzení musel soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Výrok o náhradě nákladů řízení byl odůvodněn § 142 odst.1 o.s.ř. a contrario, když procesně úspěšné žalované v řízení žádné náklady nevznikly.

Proti rozsudku podala odvolání žalobkyně s odůvodněním, že se soud řádně nezabýval důkazní situací, zejména tím, že neprovedl žádný z navrhovaných důkazů. Soud si nevyžádal soubor zabavených věcí a neporovnal jej s protokolem o domovní prohlídce. Nevyslovil se k relevantní otázce, proč chybí účetnictví daňového subjektu RNDr. Ing.Petra Kozmy, Dr.Sc, když tuto skutečnost nezpochybňuje ani policie. Nezabýval se ani ostatními listinnými důkazy a nevysvětlil manipulaci orgánů činných v trestním řízení se zabaveným účetnictvím, ani pořízenou fotodokumentací a video dokumentací, týkající se zabavených věcí. Nezkoumal v dostatečném rozsahu existenci nesprávného úředního postupu, který spočívá v tom, že útvar Policie ČR zabavil účetnictví daňového subjektu bez toho, že by pořídil přesný soupis zabavených dokumentů a dokladů a jiných listin relevantních pro daňové řízení u finančních orgánů, přičemž policejní orgán účetnictví zabavil a měl jej určitou dobu k dispozici. Nesprávný úřední postup spočíval v tom, že policie nerespektovala příkaz k provedení domovní prohlídky a nedostatečným způsobem sestavila protokol o domovní prohlídce, která byla prováděna na dvou místech. Nezákonost postupu spočívá i v absenci poučení, kterého se žalobci nedostalo, o konání domovní prohlídky nebyl vyrozuměn a to ani ve lhůtě určené zákonem a dále ze skutečnosti, že existuje fotografická dokumentace, pořizovaná v průběhu zabavování věcí, protokol neodpovídá a řada dokumentů nebyla zaprotokolovaná. Poukázal na následná exekuční řízení týkající se vrácení odňatých věcí. Žalobce se domáhá náhrady vzniklé škody na základě skutečnosti, že mu nebylo vráceno účetnictví společnosti od roku 2008 (7.11.2008), neoprávněně zabavené státním orgánem, policií ČR při domovní prohlídce konané dne 7.11.2008, čímž žalobci vznikla zatímní škoda 12,351.287 Kč, specifikovaná v návrhu podání. Orgány činné v trestním řízení nerespektovaly příkaz k domovní prohlídce tak, jak byl vydán dne 22.10.2008, přičemž vedle náležitostí § 134 tr.ř. je rovněž uvedení odpovídajícího poučení adresátovi příkazu o jeho právech a povinnostech. Proto ji shledává v rozporu se zákonem v důsledku nesprávného úředního postupu. Nejednalo se o neodkladný úkon dle § 158 odst.3 písm.i) tr.ř. Při domovní prohlídce byly rovněž prohledány osobní věci jiných osob. Považuje ji proto za nezákonnou, realizovanou nesprávným úředním postupem. Není pravdou, že by odmítal převzít zabavené věci, odmítl akceptovat převzetí bez náležitého

soupisu. Soud se nezabýval vznikem škody ani příčinnou souvislostí mezi škodou a nesprávným úředním postupem. Ke škodě by nedošlo, pokud by bylo zabavené účetnictví vráceno daňovému subjektu pro daňové řízení Nevrácení oprávněných částek za zaplacené daně z přidané hodnoty pak mělo pro žalobce zcela likvidační následky a vedlo ke ztrátám uvedeným v daňových přiznáních žalobce. Škoda má jednoznačně příčinnou souvislost s nesprávným úředním postupem, tím že se nevrátily žalobci daňové a účetní doklady, dokumentující jeho oprávněné nároky. Navrhla, aby odvolací soud po posouzení listinných důkazů a projednání věci vydal rozsudek, že je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni částku 12,351.287Kč s příslušenstvím a zaplatit jí náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a odst.1,5 zák.č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění platném do konce roku 2013 (čl. II, bod 2 přechodných ustanovení zák. č. 293/2013 Sb., dále jen o.s.ř.) napadený rozsudek, včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst.3 o.s.ř.) a poté neshledal odvolání žalobkyně důvodným.

Žalobkyně nemá především ujasněno, z jakého důvodu náhradu škody požaduje. V žalobě ze dne 14.8.2012 původní žalobce uvádí, že požaduje náhradu majetkové škody, způsobené nesprávným úředním postupem Policie ČR, kdy mu neoprávněným zabavením účetnictví za roky 2004 až 2008 při domovní prohlídce vznikla škoda v žalované výši. V průběhu řízení při jednání dne 11.6.2014 svoje tvrzení žalobkyně změnila tak, že škoda vznikla tím, že policie přebrala účetnictví původního žalobce a nevrátila jej, tak znemožnila další podnikání a způsobila žalovanou škodu, když nemohl (původní žalobce) uplatnit nároky u správce daně, přičemž ve svých vyjádřeních RNDr. Kozma zaměňuje svoji osobu s žalobkyní, přesto, že usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10.2.2014, č.j. 22 C 169/2012 – 87 soud připustil, aby do řízení na jeho místo vstoupila obchodní společnost SECUREX s.r.o., které svůj nárok postoupil. Žalobkyně vznik škody z důvodu nesprávného úředního postupu při provádění domovní prohlídky směřuje s nezákonným rozhodnutím, takové rozhodnutí neoznačuje a neuvádí, kdo je pro nezákonnost zrušil (§ 8 odst.1 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, dále jen zákona), když nezákonnost rozhodnutí z důvodu nesprávného úředního postupu při provádění domovní prohlídky zákon nezná.

Podle § 118b odst.1, věta druhá a třetí o.s.ř. pokud nebyla provedena příprava jednání podle § 114c, mohou účastníci uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání jen do skončení prvního jednání, popřípadě do uplynutí lhůty, která byla účastníkům poskytnuta k doplnění tvrzení o skutečnostech významných pro věc, k podání návrhů na provedení důkazů nebo ke splnění dalších procesních povinností. K později uvedeným skutečnostem a označeným důkazům smí soud přihlídnout jen, jde-li o skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být zpochybněna věrohodnost provedených důkazních prostředků, které nastaly po přípravném a nebylo-li provedeno, po prvním jednání nebo které účastník nemohl bez své viny včas uvést, jakož i ke skutečnostem nebo důkazům, které účastníci uvedli poté, co byl některý z nich vyzván k doplnění rozhodujících skutečností podle § 118 odst.1 až 3.

V projednávané věci příprava jednání podle § 114c o.s.ř. provedena nebyla a soud I. stupně provedl koncentraci řízení dle § 118b odst.1 o.s.ř. ke konci prvního jednání ve věci dne 11.6.2014, takže soud považoval za rozhodná pouze tvrzení uvedená do konce tohoto data. Koncentrace řízení, kterou účastník splní svoji povinnost tvrzení a povinnost důkazní, znamená, že ke skutečnostem a důkazům, které účastník uplatnil po koncentraci řízení, soud

nesmí přihlédnout, ledaže by se uplatnila některá ze zákonných výjimek. Z obsahu tvrzení původního žalobce provedeného do doby koncentrace řízení vyplývá pouze skutečnost, že mu vznikla škoda zabavením účetnictví společnosti za roky 2004 až 2008 a že policie přebrala účetnictví původního žalobce a nevrátila jej a tak znemožnila další podnikání, když nemohl uplatnit nároky u správce daně. K posouzení důvodnosti nároku žalobkyně je takový projev nedostatečný, protože neuvedla rozhodné skutečnosti o věci samé ani neoznačila důkazy k jejich prokázání, neboť nelze dovodit o jaké konkrétně účetnictví šlo, zda bylo zajištěno v obytném domě ve [redacted] nebo v obytném domě v [redacted] [redacted], zda bylo vráceno, či nikoliv (ve spise je založen protokol o dobrovolně vydaných věcech pouze při domovní prohlídce v obytném domě ve [redacted] a výzva Policie ČR, Krajské ředitelství Středočeského kraje ze dne 3.7.20123, č.j. [redacted] [redacted] k převzetí věcí zajištěných při domovní prohlídce na adrese [redacted]) a jaká přesně škoda původnímu žalobci v této souvislosti měla vzniknout a jak dospěl k její výši. Skutková tvrzení týkající se vzniku škody, konkretizovaná v rámci podaného odvolání proti rozsudku soudu I. stupně jsou v režimu neúplné apelace odvolacího řízení nerozhodná, protože k nim odvolací soud nesmí přihlédnout (i když jsou rovněž nedostatečná), jinými slovy v odvolání nelze v systému neúplné apelace uplatňovat nové skutečnosti (novoty).

Odvolací soud si je vědom rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 31 Cdo 4616/2010, ze dne 4.9.2013 (posuzováno podle zák.č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění účinném do 31.8.2012), když jeho následně citované závěry lze vztáhnout i na projednávanou věc :

„Nejvyšší soud je přesvědčen, že zajištění spravedlivé ochrany práv a oprávněných zájmů účastníků a uplatnění principu právní jistoty ve věcech projednávaných a rozhodovaných v občanském soudním řízení vyžadují, aby soud při splnění své poučovací povinnosti postupoval shodně (stejně) ve všech případech, v nichž podle ustanovení § 118a odst.1 a 2 o.s.ř. nastává tzv. koncentrace řízení. Nemají-li být tedy činěny zcela neodůvodněné rozdíly ve výkonu poučovací povinnosti soudu v jednotlivých případech, v nichž dochází k tzv. koncentraci řízení podle ustanovení § 118 odst.1 a 2 o.s.ř., musí se poučení o tzv. koncentraci řízení a jejich účincích vždy dostat účastníkům jak předem (v předvolání k přípravnému jednání, k jednání nebo k dalšímu jednání), neboť účastníkům je třeba dát s potřebným předstihem vědět o tom, do kdy mohou v řízení splnit svou povinnost tvrzení a důkazní povinnost, aby se z tohoto hlediska mohli na jednání připravit, také při samotném úkonu (roku) soudu (při přípravném jednání, při jednání, nebo při dalším jednání), jehož skončením tzv. koncentrace řízení nastane, neboť je (v zájmu právní jistoty a dalšího „předvídatelného“ postupu řízení) nezbytné, aby účastníci vždy – i s přihlédnutím k tomu, že doba, kdy nastane koncentrace řízení nemusí být vždy snadno stanovitelná – bez pochybností věděli o tom, že řízení bude zkoncentrováno a kdy k tomu dojde a aby mu mohli přizpůsobit svůj další postup v řízení. Nejvyšší soud proto dospěl k závěru, že tzv. koncentrace řízení nenastává nejen – jak uvádí v ustanovení § 118b odst.3 o.s.ř. – tehdy, jestliže účastníci nebyli poučeni v případech uvedených v ustanovení § 118b odst. 2 části věty za středníkem a § 114c odst.5 o.s.ř., ale vždy, jestliže účastníci nebyli o tzv. koncentraci řízení a o jejich účincích poučeni jednak v předvolání k přípravnému jednání, k jednání nebo k dalšímu jednání, jednak před skončením přípravného jednání, jednání nebo dalšího jednání, má-li v této době nastat tzv. koncentrace řízení. Za „první jednání“ ve smyslu ust. § 118b odst.1 věty druhé o.s.ř. nelze pokládat vždy jen takové jednání, které soud nařídil v pořadí první k projednání věci samé, za předpokladu, že se uskutečnilo, tedy, že nebylo zrušeno (odvolání) nebo „odročeno“ na pozdější termín přede dnem, na který je soud nařídil. „první

jednání“ uvedené v ustanovení § 118 odst.1 věty druhé o.s.ř. totiž nemá – na rozdíl od prvního jednání zmiňovaného v § 153b odst.1 o.s.ř. – jen prvek časový, ale - s ohledem na jeho odlišný smysl a účel – také prvek obsahový. „První jednání“ lze proto pokládat ve smyslu § 118b odst.1 věty druhé o.s.ř. za „skončené“, jen tehdy, byly-li při něm provedeny alespoň všechny úkony uvedené v ustanovení § 118 odst.1 a 2 o.s.ř.“

Žaloba je podání, kterým se zahajuje řízení před soudem. *Dominus litis* (vládce sporu) je procesní strana, na jejíž návrh se zahajuje soudní řízení a která nese povinnost tvrzení i povinnost důkazní, přičemž žaloba určuje předmět řízení vylíčením rozhodných skutečností. V posuzované věci byli účastníci řízení předvoláni k jednání nařízenému na den 11.6.2014 pomoci vz. č. 017 (předvolání účastníka k prvnímu jednání, je-li třeba jeho účasti při jednání, pokud nebylo provedeno přípravné jednání dle § 114c o.s.ř.), s příslušným poučením o možnosti provedení koncentrace řízení. Poučení v předvolání k jednání doslovně přebírá znění zákona a účastníkům poskytuje poučení o tzv. koncentraci řízení, když se jim správného a dostačujícího poučení dostalo dle § 118b o.s.ř. i při jednání soudu I. stupně dne 11.6.2014, s tím, že koncentrace nastává ke konci tohoto jednání, s upozorněním na neúplnou apelaci dle § 119a o.s.ř. Žalobkyně přes řádné poučení o možnosti koncentrace řízení v předvolání k jednání na den 11.6.2014 a obdobného poučení učiněné soudem při tomto jednání svoji povinnost tvrzení nesplnila, když z obsahu protokolu o jednání lze dovodit, že je lze pokládat za první skončené jednání ve věci dle § 118b odst.1 věty druhé o.s.ř., protože byly provedeny alespoň úkony dle § 118 odst.1 a 2 o.s.ř.

Za situace, kdy po provedené koncentraci řízení měl soud za nesporné, že při domovní prohlídce dne 7.11.2008 došlo k zajištění věci pro účely trestního řízení v souladu s § 83 odst.1 trestního řádu a zároveň žalobkyně neprokázala, že by bylo původnímu žalobci při domovní prohlídce zajištěno a následně nevráceno blíže nespecifikované účetnictví za roky 2004 až 2008, v důsledku čehož mu měla vzniknout rovněž blíže přesně nespecifikovaná majetková újma, lze souhlasit se závěrem soudu I. stupně, že žalobkyně přes opakované poučení nesplnila zejména svoji povinnost tvrzení a není zřejmé čeho a z jakých důvodů se domáhá. Žalobkyně tvrdí, že bylo původnímu žalobci při domovní prohlídce zabaveno účetnictví, přičemž policie nikdy tuto skutečnost neuznala a původní žalobce ji nijak neprokázal (skutečnost, že se mu omlouvá, neznamená, že mu účetnictví zabavila). Na tvrzenou skutečnost, že bylo účetnictví zabaveno, nenavazuje žádné další logické tvrzení o způsobené škodě a její výši. Žalobkyně směšuje nároky fyzické osoby s nároky právnické osoby, ačkoliv tato vystupuje ve sporu pouze jako postupník. Spis je zahlcován různými písemnostmi (vesměs příписы původního žalobce), ale skutkové okolnosti, které by žalovaný nárok odůvodňovaly, přes poučení soudem, žalobkyně neuvádí. Odvolací námitky, že soud neprovedl navrhované důkazy, nemohou obstát, protože nelze provést důkazy k prokázání tvrzení, pokud takové tvrzení ze strany žalobkyně chybí. Nebyl tak naplněn žádný z odvolacích důvodů dle § 205 odst.2 o.s.ř., který žalobkyně ani nespecifikovala a naopak právní posouzení věci tak, jak jej provedl soud I. stupně je správné (§ 205 odst.2, písm.g/ o.s.ř.) Vzhledem k tomu, že odvolací soud neshledal v postupu policie, jak bylo původním žalobcem tvrzeno, nesprávný úřední postup na straně žalované při realizaci domovní prohlídky (neuveďeno které, když nezákonnost rozhodnutí byla sice tvrzena, ale takové rozhodnutí nebylo označeno, ani neuveďeno kým bylo pro nezákonnost zrušeno), jako základního předpokladu pro přiznání odškodnění majetkové újmy (§ 13 odst.1 zákona), bylo rozhodnutí soudu I. stupně podle § 219 o.s.ř. jako věcně správné potvrzeno.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 142 odst.1, ve spojení s § 224 odst.1 o.s.ř., když procesně úspěšné žalované v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **j e** dovolání přípustné za podmínek § 237 o.s.ř., podáním do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

V Praze dne 11. listopadu 2014

JUDr. Helena Lišková v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Ettlerová Anna